

Spolek pro
zachování odkazu
českého odboje

Z P R A V O D A J

3. Ročník Číslo 3

3/2019

point4me.CZ

tisk online snadno a rychle

Zpravodaj Vám přinášíme díky
<http://www.point4me.com/cs>

200 116 8648 / 2010

Naši činnost můžete podpořit finančním příspěvkem poukázaným na výše uvedený sbírkový účet vedený u Fio Bank. Děkujeme za Vaši podporu.

**NÁVRAT LETCŮ RAF
PRAHA RUZYNĚ**

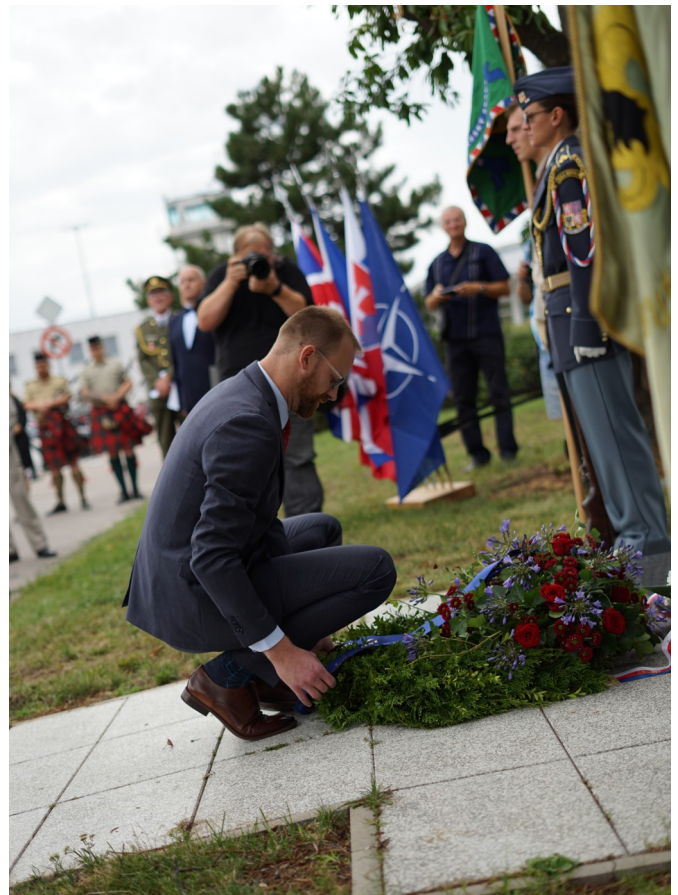
NÁVRAT LETCŮ RAF NA PRAŽSKOU RUZYŇ

Zástupci základních organizací společně s předsedkyní Spolku

Ve skvělé spolupráci jsme uspořádali s Klubem generálů České republiky, Spolkem patriotů města Slaného a Čestnou stráží AČR pietní akt na Ruzyni, u pomníku letců RAF u příležitosti výročí návratů hrdinů do vlasti. Akce se uskutečnila za přítomnosti České televize a dalších médií. Nám byla největší odměnou účast vzácných hostů, mezi kterými nechyběla v první řadě sedící paní Anna Vranská, vdova po našem milém Pavlovi. Vedle ní sedící vdova a dcera po legendárním pilotovi Františku Fajtlovi. Ale rovněž poprvé na pietní akt přišla i Sokolka a žena se srdcem na pravém místě - paní Hana Vidímová, která připomněla svou

platonickou lásku z doby dětství, navigátora 311. peruti Aloise Volka. Se svým památníčkem přistoupila k recitátorce paní Aleně Šandové (Spolek patriotů města Slaného) a ta se svým skvělým přednesem přečetla přání věnované tenkrát malému děvčeti, jehož poselstvím se ono děvče dodnes řídí. Zazněla rovněž báseň z jeho sbírek. Alois Volek se jako mnoho dalších příslušníků RAF nevrátilo zpět do vlasti, protože položili život za naši svobodu a demokracii. Vzpomínali jsme za zvuku skotských dudáků nejenom na hrdiny, kteří se v srpnu 1945 vrátili do vlasti, ale rovněž na ty, kteří se bohužel už nikdy do vlasti nevrátili. Čest jejich památce!

Starosta MČ Praha 6 Ondřej Kolář

NÁVRAT LETCŮ RAF NA PRAŽSKOU RUZYŇ

níka Generálního štábu AČR, generálporučík Jaromír Zuna a závěrečné slovo pronesl Charlie Kasal, syn letce RAF, který osobněji zavzpomínal na svého otce, ale rovněž se pozastavoval nad pojetím vlastenectví, slušnosti a respektu v dnešních dnech.

V příštím roce si budeme připomínat 75. výročí návratu letců RAF a tak věřím, že přední řady se ještě více rozšíří o rodiny letců a budou připomenuty další konkrétní osudy našich bojovníků, kterým

Program byl téměř hodinový, ale závěrečné společenské setkání v reprezentačních prostorech Letiště Praha bylo prostorem pro odpočinek. Projevů se po položení věnců ujal starosta Mělníka, pan Ctirad Mikeš, starosta Městské části Praha 6, Ondřej Kolář, starosta Slaného, Martin Hrabánek, 1. zástupce náčel-

bohužel boj za svobodu neskončil návratem do vlasti, ale pro mnohé bohužel jen o několik měsíců později začal znovu.

Děkuji za účast našim členům, zejména pak delegaci z jičínské pobočky Spolku.

Text: G. Havlůjová

Foto A. Litera

Největší odměnou účast vzácných hostů... Hana Vidímová, Anna Vranská, Hana Fajtllová s dcerou Jitkou

PIETNÍ VZPOMÍNKA U JÁNA

S potěšením jsme přivítali iniciativu občanů z Kladna - Dubí, kteří se zformovali minulý rok a aktivně v čele s panem Zdeňkem Chabrem organizují různé akce v Dubí. Kromě jiného jsme se zúčastnili odhalení záhonu před pomníkem padlých u hřbitova a ocenili jsme, že zejména mladá generace projevila zájem o historii svého města. V letošním roce jsme si připomínali již 75. výročí tragické nehody u pomníku nedaleko kostela Sv. Jana Křtitele. Dopravu jsme zabezpečili žákům ze ZŠ Cyrila Boudy v Kladně, protože právě tato základní škola má nad pomníkem patronát a v čele s paní učitelkou Jitkou Lidickou pečuje o památku padlých občanů, každoročně připravují program pietního setkání a zá-

roveň dbají o to, aby žáci o smutné historii ze září 1944 věděli. Cílem našeho Spolku není k pomníku vozit každý rok byt' naše milé, ale uvědomělé členy, ale naopak - otevírat dveře těm, kteří o historii projeví zájem a je zde i určitá naděje, že v naší činnosti budou jednou pokračovat. Projevilo se to i v letošním roce, když žáci spontánně po skončení aktu přicházeli s nápady, jakým způsobem by mohli další pietní setkání zatraktivnit /například vyrobit modely letadel atd./. Radost jsme měli i z propojení ZŠ Cyrila Boudy v Kladně právě s aktivy z Dubí. Věříme, že příští rok se zúčastní vzpomínky na padlé civilisty zase více občanů města Kladna a vzpomínka na událost, která otřásla tehdejšími obyvateli opět bude živější.

Studenti ZŠ Cyrila Boudy, kteří drží patronát nad pomníkem v Dubí

VYSAZENÍ RŮŽE DO SADU REPUBLIKY

Dne 10. června 1942 nacisté vyhladili obec Lidice. Jako odplatu za atentát na říšského protektora Reinharda Heydricha. Místo obce je dnes pietním územím, jehož prázdnota připomíná nesmírnost celé tragédie. Poznáání historie obce Lidice, celosvětového symbolu obětí válečných zločinů, je ponaučením pro budoucí generace. Základní organizace Spolku pro zachování odkazu českého odboje Jičín uskutečnila dne 13. června 2019 tematický výlet do Lidic a Mělníka pro členy, rodinné příslušníky a další občany města Jičín a nedalekého okolí. Předsedkyně republikového výboru Spolku, historička Mgr. et. Mgr. Gabriela Havlůjová nám poskytla pomoc při realizaci prohlídky pamětního místa Lidic. Dokonce nás přivítala v Lidicích a podala účastníkům velice odborný a poutavý výklad celé lidické tragédie v průběhu prohlídky Pietního území. Na závěr prohlídky jsme zasadili růži do Záhonu Republiky v Sadu míru a přátelství založeném v červnu 1955.

Při procházce sadem jsme vzpomněli také na osadu Ležáky, která byla vypálena nacisty 24. června 1942, domy srovnány se zemí, obyvatelé popraveni na střešnici v Pardubicích. Jedinými přeživšími byly dvě holčičky, sestry Štulíkovy, vybrané k převýchově. Dále jsme vzpomněli 76. výročí vypálení nacisty obce Český Malín na Volyni, kde české lidi nahnali nacisté do budov a zaživa upálili.

Na zpáteční cestě jsme navštívili Mělnický zámek a vypili šálek kávy nad soutokem Labe s Vltavou. Podle starších histografických názorů byl Mělník v 9. a 10. století centrem slovanského kmene Pšovů. Přibližně v místě dnešního zámku se nacházelo hradiště Pšov, podle pověsti rodiště sv. Ludmily. První zpráva, podle níž se Mělník považoval za město, se objevila v listině 5. českého krále Přemysla Otakara II z 25. listopadu 1274, kterou byl Mělnickým darován k dobudování obce podíl na výnosu labského obchodu. Celkem se tematického zájezdu zúčastnilo 40 účastníků, kteří zahrnovali široké věkové spektrum a to od 17 až po 84 let. Všichni účastníci byli spokojeni s průběhem návštěvy Lidic a touto cestou by ještě jednou rádi poděkovali předsedkyni Spolku Mgr. et Mgr. Gabriele Havlujové za její vstřícnost, odborný a poutavý výklad lidické tragédie.

Ing. Anatol Kopista

Členové jičínské organizace uprostřed s předsedkyní ZO sestrou Marií Paulíkovou.

HROB GENERÁLA JANA DIVIŠE

V pondělí 16. září 2019 převzali oficiálně zástupci jičínské základní organizace Spolku pro zachování odkazu českého odboje do své péče hrob armádního generála Ing. Jana Diviše na jičínském hřbitově od místostarosty pana Ing. Jana Jiříčky, zástupce města Jičína. Hrob generála Diviše byl na základě rozhodnutí rady města Jičína dán do dlouhodobého pronájmu za cenu 1.300 Kč na 5 let s možností opce na dalších pět let. Stalo se tak díky pochopení a zájmu Spolku o udržování památky významných osobností, které se svým bojem za svobodu podíleli na vzniku Československé republiky, nebo jejího obnovení po druhé světové válce a boje za demokracii. Hrob tak nadále zůstává v majetku města, které zajistí jeho opravu a základní organizace Spolku bude o hrob pečovat. Předání se zúčastnili: Ing. Jan Jiříčka, vedou-

cí správy hřbitovů paní Dana Rejmanová, předsedkyně jičínské základní organizace Spolku pro zachování odkazu českého odboje sestra Marie Paulíková, br. Anatol Kopista, br. Břetislav Mizera a br. Vilém Hofman.

Armádní generál Ing. Jan Diviš se narodil 24. října 1862 v Pardubicích. Po maturitě na reálném gymnáziu byl v roce 1879 přijat na Technickou vojenskou akademii ve Vídni a po úspěšném absolvování působil od září 1882 jako velitel čety Ženijního regimentu č. 1. V dalších letech se v oboru dále vzdělával. V roce 1890 se stal zástupcem ředitele Ženijního ředitelství v Celovci. Po dvou letech odešel od ženijního vojska k pěchotě. Až do roku 1911 byl jako plukovník jmenován velitelem 21. pěší brigády v Čáslavi. V říjnu téhož roku byl povýšen do hodnosti generál majora. V únoru roku 1914 byl odvelen k c.a k. 6. armádě a v dubnu

HROB GENERÁLA JANA DIVIŠE

převzal funkci zástupce velitele XV. armádního sboru v Sarajevu.

Po vypuknutí války se stal vojenským oblastním velitelem XV. Bezirk-Komando v Sarajevě. V říjnu téhož roku byl jmenován do hodnosti polního podmaršálka. Na frontě zůstal až do října 1916, kdy odešel na vlastní žádost do výslužby a vrátil se do Prahy. Generál Jan Diviš dlouho sloužil rakousko uherské monarchii, tehdejší své vlasti. Hlásil se však vždy k české národnosti. Proto se po návratu domů zapojil do národních aktivit. Až do září roku 1918 spolupracoval již s členy domácího odboje, vojenského tajného výboru Maffie. Když pak již byl ediktem císaře Karla vyvázán z věrnosti zaniklé říši, mohl přijmout výzvu členů Národního výboru československého Antonína Švehly, JUDr. Josefa Scheinera, Dr. Aloise Rašína, Dr. Františka Soukupa a Jiřího Stříbrného a stal se součástí státotvorných událostí.

Polní maršálek Ing. Jan Diviš se tak stal 30. října 1918 prvním vrchním velitelem československé branné moci, kterou vykonával společně s JUDr. Josefem Scheinerem, starostou České obce sokolské. Jan Diviš zorganizoval strážní službu na ochranu republiky, složenou ze Sokolů a legionářů, vracejících se z Itálie a Francie. Dne 18. prosince 1918 byl pověřen prvním ministrem války -obraný Václavem Klobáčkem funkcí velitele Zemského vojenského velitelství pro Čechy se sídlem v Praze. O rok později, dne 1. října 1919 dostal dekret k velení Zemského vojenského velitelství pro Moravu a Slezsko se sídlem v Brně. Zde pracoval až do konce srpna 1920. V září převzal post přednosta všeobecného odboru MNO,

kteřý vykonával až do konce roku 1923. Mezi tím byl v červenci roku 1921 povýšen do hodnosti generála III. hodnostní třídy, což byla hodnost generála armádního. V lednu 1924 odešel na vlastní žádost do důchodu, ale zůstal ještě do června téhož roku poradcem tehdejšího ministra národní obrany Františka Udržala.

Při oslavách 10 let Republiky československé byl zařazen do elitního výběru reprezentantů všech oborů veřejného života státu. Armádní generál Ing. Jan Diviš zemřel v Praze 8. srpna 1934. Na jeho přání byl pohřben v Jičíně bez vojenských poct, ale ve své generálské uniformě. Osud tomu chtěl a tak se stalo, že tichý pohřební průvod, provázející mrtvého na hřbitov, potkali vojáci 22. Pěšího pluku Argonského, kteří se vraceli z nočního cvičení za doprovodu hudby. Plukovní hudba přestala na povel hrát a celý pochodující pluk vzdal čest zemřelému prvnímu veliteli čsl. armády.

Prameny: Zapomenutý voják –generál inženýr Jan Diviš a zápis v Kronice města Jičína z roku 1934 (SOA v Jičíně)

Text: Vilém Hofman, ZO Jičín

VZPOMÍNALI JSME VE SLANÉM

Matylda Klapalová

Dne 9. srpna 2019 z iniciativy předsedy slánské pobočky Spolku odboje Davida Makary, jsme se sešli na hřbitově ve Slaném s několika členy a hlavně se sestrou a kamarádkou naší milé Matyldy Klapalové. Šli jsme se symbolicky rozloučit a položit věnec na hrob naší nejstarší slánské členky, která nás navždy opustila v květnu, ale rovněž jsme vzpomněli na Jiřího Schmieda a Marina Cavicchioliho položením květin.

Matylda Klapalová se narodila 30. června 1922 ve Slaném v rodině čalouníka Josefa Lapky. S bratrem navštěvovala skauta. V roce 1939 se Matylda provdala za Jaromíra Klapala a odstěhovala se s manželem do Ostravy. V období 2. světové války byl Jaromír Klapal účastníkem protifašistického odboje. On i jeho manželka byli zatčeni a vysly-

cháni gestapem. Manžel byl spoluvlastníkem akciové společnosti Technia. Po roce 1948 byl zatčen a firma znárodněna. Matylda se stal členkou Českého svazu bojovníků za svobodu v Ostravě a až v roce 2016 společně s více než 100 členy na Kladensku a Slánsku opustila bojovníky a vstoupila do nově vzniklého Spolku pro zachování odkazu českého odboje. Nikdy se nezapomeneme podívat do jejího okna, vždy ji tam uvidíme, jak z posledních sil nám alespoň mávala z okna, když jsme Velvarskou ulicí šli pochodem k pomníkům padlým o výročí. Naposledy vydechla dne 20. května 2019 doma, ve svém bytě. Budeš nám moc chybět. Čest Tvé památce.

Text: G. Havlůjová

ANOTACE KNIŽNÍ NOVINKY

V posledních měsících druhé světové války americké a ojediněle také britské stíhací letouny (známé jako hloubkaři – z německého Tiefflieger, tj. doslova hloubkoví letci) útočily v českých zemích na rozličné pozemní cíle – nejčastěji na lokomotivy (odtud pochází lidové označení hloubkařů – kotláři), ale také na letiště, železniční vagony, depa, mosty, vojenské i civilní automobily a neřídka i na koňské povozy. Smyslem těchto akcí spojeneckého letectva bylo všemi dostupnými prostředky narušit dopravní infrastrukturu v nepřátelském týlu, v té době plně funkční (na rozdíl od samotného Německa), a ztížit přesun vojska, výzbroje a zásob na frontu. V knize je formou místopisného soupisu zaznamenáno 951 útoků hloubkařů v českých zemích, a to především na základě hlášení služeben četnictva a protektorátních drah. V 85 procentech případů se podařilo určit s velkou mírou pravděpodobnosti leteckou jednotku. Informace úřední povahy jsou doplněny výpověďmi aktérů na české, americké i německé straně a zápisy z kronik. Připojený přehled více než 300 případů vychází z operačních svodek amerického letectva na různých stupních (resp. ze souřadnic odkazujících na lokality na území dnešní České republiky), avšak zůstávají nepotvrzeny domácími prameny. Text doprovází

bohatá fotodokumentace, mimo jiné řada dosud nepublikovaných unikátních dobových záznamů ze samotných náletů pořízených pomocí fotokulometu!

V případě zájmu si můžete knihu vypůjčit v naší spolkové knihovně.

Průvodce

Pod palbou hloubkařů

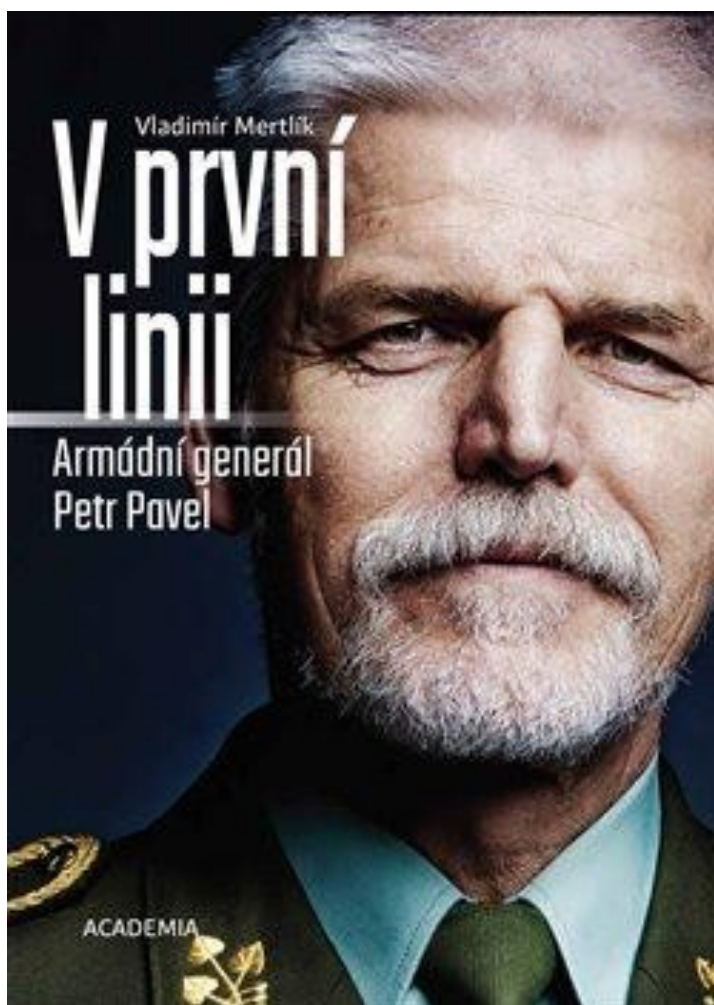
Útoky amerických a britských stíhacích letounů na pozemní cíle v českých zemích v letech 1944 a 1945

ACADEMIA

Filip Vojtášek

BESEDA S GENERÁLEM PETREM PAVLEM

**7. LISTOPAD 2019
18:00 HODIN
MĚSTSKÁ KNIHOVNA
KLADNO
(nutná rezervace míst na
tel. 720 237 044)**

beseda armádního generála
v záloze

Petra Pavla

a

Vladimíra Mertlíka
autora publikace
V první linii

PODĚKOVÁNÍ

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

Středočeský kraj

**SPOLEK PRO ZACHOVÁNÍ ODKAZU ČESKÉHO ODBOJE DĚKUJE
KRÁLOVÉHRADECKÉMU A STŘEDOČESKÉMU KRAJI
ZA POSKYTNUTÍ FINANČNÍ PODPORY PRO VYBRANÉ ČLENY
SPOLKU. VÁŽÍME SI VAŠÍ PODPORY!**

Z P R A V O D A J

STATUTÁRNÍ MĚSTO KLADNO a SPOLEK PRO ZACHOVÁNÍ ODKAZU ČESKÉHO ODBOJE
Náměstí Starosty Pavla 44, 272 01 Kladno

80. VÝROČÍ ZATČENÍ VYSOKOŠKOLSKÝCH STUDENTŮ KT SACHSENHAUSEN

Termín:

16. 11. 2019 (SO)

SOBOTA

nástupní místo Praha, metro Hradčanská (výstupní před OC TESCO) 5:30 hodin

Nástupní místo Kladno, před Hotelem Kladno, náměstí Sítná 6:00 hodin

Po příjezdu **Pietní akt**, jako vzpomínka na 80. výročí vysokoškolských studentů.

Následně setkání s paní Annou Milarch, s kterou případní zájemci absolvují prohlídku s odborným výkladem. Předpokládaný návrat do 22:00 hodin.

Cena:

Doprava autobusem **zdarma**.

Kapesné podle uvážení na běžné občerstvení.

Vstup do KT Sachsenhausen **zdarma**.

Zájezd je prioritně určen pro pozůstalé po obětech a hrdinech 2. světové války a dále zájemcům o novodobou historii.

havlujova@spolekodboje.cz tel: 602 668 482

hronik@spolekodboje.cz tel. 720 237 044

Nezapomeňte se i tentokrát pojistit. Cestovní pojištění není součástí zájezdu!

POZVÁNKY NA AKCE

11. října 2019 od 17:00 hodin

Kladno, Kladenská Sokolovna

Budování státu na Kladně

Srdečně zveme všechny členy na zcela ojedinělou přednášku Dr. Ireny Veverkové o počátcích 1. republiky na Kladně. Přednáška jistě zaujme všechny milovníky místní historie i odborníky, např. také učitele, zejména vlastivědy, dějepisu, občanské nauky a etiky, neboť tehdejších mravů a způsobu života se přednáška také jistě dotkne.

28. října 2019 od 15:00 hodin

Kladno, Náměstí Svobody, Pomník padlým v 1. světové válce

Den vzniku samostatného Československa.

Pietní akt u příležitosti 101. výročí vzniku samostatného Československa. Sraz účastníků pietního aktu se koná na Náměstí Svobody v 15:00 hodin, kde položíme věnec a vzpomeneme na padlé.

15. listopadu 2019 10:30 hodin

Praha - Ruzyně, Kasárna 17. listopadu

80. výročí zatčení vysokoškolských studentů

Pietní vzpomínka na zatčené vysokoškolské studenty za účasti rektorů a děkanů českých vysokých škol.

Zahájení pietního aktu v 10:30 hodin kladením věnců.

Odjezd autobusu od Hotelu Kladno, náměstí Sítná v 9:40 hodin

Z P R A V O D A J
VÁLEČNÁ KORESPONDENCE

53. Pohlednice TOMSK 24/12 1915

Vánoční pozdrav

54. Tomsk 29/12 1915

(Po německu - azb)

Píši ti poslední lístek v tomto roce a pravděpodobně poslední z Tomsku. V těchto dnech budu s ostatními kamarády opět přemístěn, pravděpodobně do Semipalatinska. Od-

tamtud pošlu novou adresu. Poslední lístek od tebe mám z 15/9, z domova od Hány z 22/10. Piš různými jazyky: česky, francouzsky, německy.

Semipalatinsk (Po češsky - azb.)

1916 - 1. 7/1 1916

Jsem rád, že jsem se opět přemístil. Semipalatinsk nepatří už k Sibiři, odděluje nás řeka Irtyš. Klíma je podobné tomu v Barnaulu, trochu tepleji než v Tomsku.

3. Ročník Číslo 3

PORUČÍKA VILÉMA DOSTALA

2. Semipalatinsk 17/1 1916

(Po češsky azb.)

Stále žádné zprávy od vás. Semipalatinsk , kde teď žiji je jedna velká část kirgizského města. Velbloudy není často vidět, občas z okna. Ceny jsou zde podobné jako v Tomsku. Potraviny levné, látky, prádlo a vůbec věci komfortní drahé. Když vidím, jak levné jsou ty nejlepší druhy mouky, myslím vždy na vás doma.

Pohlednice (jurta s Kirgyzi na koních s loveckými orly)

Semipalatinsk 21/1 1916

Žádné zprávy

4. Semipalatinsk 25/1 1916

Marně čekám na lístky. Nejlíp chodí pošta z Germánie. Zkus to a pošli něco prostřednictvím Sofie z Meiningenu.

5. Semipalatinsk 2/2 1916

(Po češsky - azb)

Od října žádné zprávy

Semipalatinsk 6/2 1916 (Po češsky - azb)

Dr Jar.Preissovi.

Vůbec nevím co mám dělat. Poslední zprávy mám za 22/10 1915. Na čem to záleží, to ví čert. Stěžovali jsme si u švédského červeného kříže. Uvidíme, zda to pomůže.

Semipalatinsk 14/2 (německy psané)

Včera jsem dostal lístek, česky psaný, z 9/9 . Dnes došla opět velká česká pošta, pro mne, jako obvykle, nic.

(Následujících 4 – 5 řádků silně začerněné cenzorem)

Semipalatinsk 22/2 1916

Včera se konečně protrhla smůla, přišla větší partie české pošty a mezi ní i pro mne z 24/9 , 28/10, 1/11 a 10/11. Jsem rád, že se Milenka učí doma, mám stále obavy nejsou-li v Praze nějaké nemoci. Kdo vyučuje Milenku? Sem tak kdybyste přišli nakupovat! To byste nevěřily, jak laciné mohou být potraviny.

20. Semipalatinsk 16/4

Teď chodíme dvakrát v týdnu na procházku, vždy na 3 hodiny (následuje řádek silně začerněný cenzurou)

22. Semipalatinsk 26/4

Vede se mi (slovo zaškrtnané cenzurou) dobře a jsem zdrav

Z P R A V O D A J

VÁLEČNÁ KORESPONDENCE

23. Semipalatinsk 2/5

(psaný německy) Stále nevím, zda dostáváš nějakou gáži z továrny a zda dostáváš pravidelně sustentaci od vojenského eráru. Je možné ještě v Praze něco koupit?

24. Semipalatinsk 6/5

Rusky ti nepíší, ač jest velmi doporučitelné alespoň trochu se naučit – obávám se, že by pošta u nás snad jich nedoručila, nebo že by se zpozdila následkem nedostatku u nás ruských cenzorů. Leckde mají mnohem větší volnost, jsou i Němci v některých táborech mnohem volnější než tu. Záleží patrně na náčelnictvu brigády.

Semipalatinsk 10/5

Sestře Poldě

Předevčírem dostal jsem tvůj lístek z 8/3 český. Jednu větu v něm cenzura vyškrtla. Nelze ze smyslu ostatního ani vytušit, čeho se týkala. Je to ohavné, že člověk nemůže napsat nic, ale docela nic, než „ venku je hezky – venku prší“. V každé sebe nejnevinnější docela soukromé zprávě čuchá někdo čertovinu. Dobře byly poměry asi kritizovány v německém říšském sněmu bývalým sociálně demokratickým předákem. Věřil by někdo, že dokonce Milenčin přípisek k Magdinu lístku mi jednou cenzura vyškrtla? Přípisek šestiletého dítěte ! Abych tedy nenarazil: teplé dny se trochu zase schovaly a máme zas zimu. Dnes napad sníh a bude bláto.

25. Semipalatinsk 18/5 1916

(sestře Olze)

Těchto dnů dostal jsem dvě zprávy, potvrzující určitě zvěst dříve již Vám známou o osudu našeho drahého Vény. Oficiální zpráva sděluje, že poručík 1. regimentu Václav Dostal padl na poli slávy, uprostřed svých druhů v bitvě u C.N, dne 9. května 1915. Zpráva souhrnná dodává: Při útoku v 11 hodin dopoledne. Kéž drahá jeho krev nebyla vylita nadarmo. Doufám v to pevně.

Semipalatinsk 28/5

(sestře Haně)

Kéž bychom se všichni po skončení této historické války zdrávi sešli! Žel, že drahý náš Venda, dobrý a nadaný ten hoch, nebude už s námi. Vzpomínejte hodně jeho vznešené smrti, jak s úctou a vděčností vzpomínají naň jeho druhové.

Semipalatinsk 9/6 (německy psané) Jednou týdně smíme se koupat v Irtyši. Jinak ve městě je mnoho prachu.

3. Ročník Číslo 3

Semipalatinsk 24/6

(švagrovi Dr Jar. Preissovi)

Jak jest s hospodářským stavem u nás? Mnoho bývá v listcích z domova vyškrtuto. A stejně já nemohu nic psát – ač nelze říci, že by se nedělo mnoho důležitého a významného. Máme tu horko náramné, škoda že jen dvakrát týdně se můžeme chodit koupat.

Semipalatinsk 28/6

Večery tu bývají hezké, když se trochu ochladí, cvičíme prostná cvičení sokolská i na nářadí trochu.

Semipalatinsk 14/7

Vzpomínám stále, jak asi vám doma se vede. Jsou tak neutěšené všechny zvěsti z naší vlasti.

38. Semipalatinsk 18/7

Lístek z 27. května byl pohled na Prahu, došel však holý sloupnutý lístek (následující řádek zcela začerněný). Místo pohledu na Malou stranu mám tady jen německou poznámku: „ Abgelöst eingelangt! Böhm. Censurabteilung“. Dodnes nemám od vás zpráv, zda dostáváš něco z vojenského eráru a z továrny. Nikdo z vás mi na to stále neodpovídá.

Semipalatinsk 8/8

S mírem už jsem skoro přestal počítat – zdá se, jak tu vtipkují, že válka už má definitivu.

Semipalatinsk 2/9 1916

(sestře Olze)

Co je s Jarou? Nevím, zda si správně vysvětluji matčinu zprávu, že jezdíš občas do Vídně navštívit ho. Nemám dosud žádných jiných dřívějších zvěstí v tom ohledu. O Karloušovi tedy konečně zpráva. Věděl jsem, že je v bojích. Tedy byl raněn. Pošta jde nekonečně pomalu a teď po vystoupení Rumunska půjde asi ještě pomaleji.

Semipalatinsk 12/9

Já si hodlám obstarat z Ruska nějaké knihy na zimu, zde není možno je dostat v knihovním oboru. Knihy se tu prodávají v materialistickém obchodě.

Semipalatinsk 14/9

Odtud jedna novinka: jedeme pryč, snad zítra už, snad pozítří do Barnaulu. Začnu

Z P R A V O D A J

VÁLEČNÁ KORESPONDENCE

tedy zase tam, kde jsem začal před dvěma lety. Raději bych zas někam jinam, kde neznám ještě kraj.

Barnaul 22/9

Je tomu právě dva roky, co jsem poprvé uviděl Barnaul. Poslední dny v Semipalatinsku došlo dost pošty od tebe: 5/7, 15/7 a 20/7, od Milenky z 5/7 a 26/7. Od Poldy z 15/7, od Jeníčka z 23/7. Je tu pěkně, bydlíme prozatím v kasárnách, kde jsme v dosti pěkném pokoji čtyři. Prý zde je dovoleno občas psát též dopis-ovšem, že bych toho využil.

Barnaul 7/10

Režim je tu značně jiný, příznivější než byl v Semipalatinsku. Kasárny brzy opustím, abych se pěkněji ubytoval. A postaral jsem se taky trochu o užitečné zabíjení času na zimní měsíce objednav z Evropského Ruska trochu odborných kněh.

Barnaul 22/10 (německy psané)

Dlouho už nemám žádné zprávy z domova. Příčinou je snad rozvodněná řeka Torneo (Rusko – švédská hranice)

Barnaul 29/10 1916

Posílám obrázek z naší zahrady v Semipalatinsku (společné prostné cvičení zajatých důstojníků)

Barnaul 31/10

(sestře Olze)

Barnaul mnohým mi připomíná zas rok 1914, kdy jsem tu byl poprvé – i tím, že opět chodím svobodně bez bodáku za zády.

Barnaul 3 /11 1916

Už nebydlím v kasárnách. Včera přesídlil jsem do města do soukromého bytu. Mám velmi pěkný pokoj a pětí okny na slunce a bydlím ještě s jedním kamarádem Dr Krbcem, s ním společně bydlení sdílím už z Tomska. Chodím po dlouhé době zas volně bez dozoru s bodákem za zády.

(Ve většině korespondence se velice často opakuje stížnost na to, že nedostává zprávy, nikdo neodpovídá na jeho opakované dotazy jaká je finanční situace jeho rodiny, co ostatní mužové, zvl. bratr Karel a Poldík. Manželce doma stále doporučuje, aby se neomezovala v nákupu potravin, aby na jídle nešetřila)

Pokračování příště...

NAVŠTÍVILI JSME KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ

Předsedkyně spolku Mgr. Gabriela Havlůjová a místopředseda spolku Petr Hroník společně se zástupci jičínské organizace navštívili dne 16. září 2019 města Novou Paku a Jičín, kde došlo k setkání s představiteli těchto měst. Zástupci republikového výboru poděkovali starostům měst za podporu našeho spolku, stejně tak za součinnost při realizaci akcí organizovaných jičínskou základní organizací.

V Nové Pace jsme se kromě vřelého přijetí u starosty města setkali s vzácným člověkem, čestnou členkou jičínské organizace, která za války prošla pevností Terezín a přeživiší KT Auschwitz - Birkenau a Bergen Belsen, paní Doris Broulovou. Ta v nedávné době oslavila významné životní jubileum 90 let. Doris Broulová je i přes svůj úctyhodný věk stále aktivní ve skvělé kondici se udržuje také díky plavání. Děkujeme panu starostovi za realizaci tohoto setkání a milé Doris přejeme pevné zdraví.

Foto vlevo: jedním z mnoha gratulantů byl i Břetislav Mizera z jičínské organizace.

Foto dole: zleva Marie Pauliková, předsedkyně jičínské organizace, Doris Broulová a další gratulantka paní Blanka Čílová z Konfederace politických vězňů.

Náměty a příspěvky do zpravodaje lze zasílat e-mailem info@spolekodboje.cz

Korespondenční adresa:
Nám. Starosty Pavla 44
272 01 Kladno

Telefon: 720237044
E-mail: hronik@spolekodboje.cz
Zpravodaj pro vás připravil a
graficky upravil Petr Hroník

Spolek pro zachování odkazu českého odboje

Účelem spolku je udržování památky a paměti na hrdinství přeživších, obětí a bojovníků českého odboje, jakož i dalších osob aktivně vystupujících proti všem formám totalit a diktatur. Zachování odkazu boje za samostatnost a svobodu České republiky ve smyslu demokratických a humanitních zásad zakladatelů našeho státu.

BLAHOPŘEJEME

JUBILANTŮM

Adámková Kamila
(75)

Broulová Doris
(90)

Drvotová Miloslava
(99)

Harák Bohumil
(94)

Blahopřejeme

Naše webové prezentace

WEB

<http://spolekodboje.cz>

TWITTER

<https://twitter.com/spolekodboje>

INSTAGRAM

<https://www.instagram.com/spolekodboje/>

FACEBOOK

<https://www.facebook.com/spolekodboje/>

DĚKUJEME ZA PODPORU

Rádi bychom na tomto místě veřejně všem, kteří naši činnost podpořili odesláním finančního daru na některý ze sbírkových účtů. Pro zajištění činnosti Spolku jsou zřízeny celkem dva transparentní bankovní účty kde můžete podpořit naši činnost.

sbírkový účet

200 116 8648 / 2010

sbírkový účet - Zvon TGM

200 147 4514 / 2010